

OP MAKRELENTOCHT

Makreeltochten zijn razend populair: lekker een dag buiten op zee en een maaltje zelf gevangen vis als bonus.

De zomermaanden zijn de toptijd voor de makreelvisserij. Vrijwel dagelijks vertrekken er 's zomers kotters uit de diverse havens langs de Nederlandse kust op zogeheten makreeltochten. Onder de opstappers vind je zowel doorgewinterde sportvissers als recreanten die een leuk dagje uit in de zilte zeelucht willen beleven - met als bonus een maaltje zelfgevangen vis. Reporter Kevin Diederer monsterte aan tijdens een zogenaamde 'opstapdag' van de Dageraad.

TEKST EN FOTOGRAFIE KEVIN DIEDEREN

Bij aankomst in de haven van Lauwersoog is het niet moeilijk om de boot te vinden. De bordjes en trapelende vissers wijzen je de weg. Aan boord zijn verschillende groepjes opstappers al bezig om hun spullen in orde

te maken. Om half acht gaan de trossen los en vertrekken we richting de Noordzee voor een volle dag vissen. Hoewel het ook mogelijk is om de boot met een grote groep helemaal voor jezelf af te huren, betreft vandaag een zogenaamde opstapdag. Iedereen

kan dus een plekje reserveren, waardoor er een divers gezelschap aan boord is.

ZIJ AAN ZIJ

Na een uur varen kan de visdag echt beginnen: de schipper heeft een groep duikende meeuwen gesignaleerd. "Die jagen op de kleine prooivissen die door de makreel naar de oppervlakte worden gejaagd", legt hij aan een van de vissers uit. De toeter klinkt als teken dat er gevestigd mag worden. Zij aan zij staan de mannen en een handvol vrouwen op het dek terwijl ze hun verenpaternosters richting de bodem laten zakken. Binnen een paar minuten komt de eerste makreel boven, waarna er nog enkele exemplaren volgen. De aantallen waar zowel de schipper als de opstappers op hopen, blijven echter uit. Dus klinkt de toeter weer en worden de lijnen opgehaald. Op naar de volgende plek!

MET ÉÉN HAND

Daar aangekomen vangt Kees de Jong al snel twee makrelen. "Terwijl dit de eerste keer is dat ik op zee vis. Samen met twee vrienden ben ik opgestapt. Al ben ik bang dat ik een volgende keer op zoek moet naar andere slachtoffers die mee willen: mijn maten hebben aardig last van zee-

Zelfs een hand in het gips weerhoudt Kees de Jong er niet van als opstapper mee te gaan vissen.

De remedie van Garry Froma tegen zeeziekte is simpel: "Vissen. Als ik vis, ben ik niet ziek."

ziekte beperkt wordt, gaan we even benedende. Daar zitten een paar mannen sterke verhalen uit te wisselen en is de scheepsvrouw bezig met het zetten van een pot verse koffie. In combinatie met een tosti en een gehaktbal kunnen we er weer even tegenaan. Na deze korte pauze, klinkt de toeter juist als we weer naar buiten gaan. De schipper vaart de boot richting nieuwe visgronden en speurt de horizon af naar tekenen van een grote school jagende makrelen. Zodra die gevonden wordt, is het bal. Helaas is dat nog niet het geval en wordt er slechts spaarzaam een visje gevangen.

MEUBILAIR

Alle tijd dus om een praatje te maken met Henk Sleutel. Deze 71-jarige sportvisser hoort zo ongeveer bij het meubilair van deze boot. "De schipper vaart haast niet meer uit zonder mij", zegt hij gek-scherend. "Ik ga dan ook erg graag met een boot de zee op. Voornamelijk om op kabeljauw te vissen, maar af en toe ook op makreel. Het mooiste

De 71-jarige Henk Sleutel behoort tot het meubilair. "De schipper vaart haast niet meer uit zonder mij."

ziekte." Kees vangt intussen lekker door, ondanks dat zijn rechterhand in het gips verpakt zit. "Op de zorgboederij waar ik werk, was ik laatst met een kettingzaag in de weer. Bij het omzagen van een boom had ik de pech dat die recht op mijn hand viel. Nu zit ik de hele zomer met mijn hand in

het gips. Gelukkig kan ik nog steeds vissen, dus ik geniet met volle teugen", zegt hij met een glimlach.

BENEDENDEKS

Aangezien de maag begint te knorren en de schipper de tip gaf om in ieder geval genoeg te eten, zodat de kans op zee-

Op een makrelentocht ben je een gezellig dagje uit.

zijn eigenlijk de meerdaagse trips. Daarbij gaat de schipper verder uit de kust en kun je nog echt mooie, grote kabeljauw vangen", vertelt hij enthousiast. Dat deze Groninger een fanatieke zeevisser is, blijkt wel uit het feit dat hij soms ook naar het buitenland

(o.a. Denemarken en IJsland) gaat om te vissen. Er stroomt als het ware zout water door zijn aderen.

ZEEZIEKTE

Dat is bij uw reporter niet het geval. Het kijken door een zoekers van een fotocamera

MAKREELVISSEN IN HET KORT

Het bootvissen op makreel is zo eenvoudig dat het voor vrijwel iedereen is weggelegd. Ook mensen die voor een eerste keer meegaan – en soms zelfs nog nooit eerder hebben gevist – kunnen al een aardig maaltje bij elkaar vangen. Het is doorgaans niet eens nodig om materialen aan te schaffen, want de benodigde spullen kun je aan boord huren. Daarom zie je ook regelmatig mensen op een bedrijfsuitje of vriendengroepen die een dagje de zee op gaan om op makreel te vissen. Houd je een beetje rekening met de tips tegen zeeziekte, dan kun je een schitterende dag beleven. Dit eerste houdt in dat je het gebruik van alcohol zoveel mogelijk beperkt en vooraf niet te vet eet. Zorg gedurende de dag wel dat je maag gevuld blijft. Daarbij kun je voor de zekerheid nog een reistabletje of zeeziektepil innemen. Mocht je toch last krijgen van misselijkheid, focus dan op een vast punt aan de horizon. Verder krijg je in de frisse buitenlucht veel minder snel last dan wanneer je binnen blijft zitten. Tenslotte is het ook raadzaam om goede, warme kleding mee te nemen. Op zee is het door de wind vaak een stuk koeler dan je denkt. Verder zijn laarzen, een goed fileermees en een koelbox met (scherf)ijs om de vis in mee te nemen aan te raden. Mocht je niet precies weten hoe je een makreel schoonmaakt, dan kan de schipper of een van de andere opvarenden altijd wel uitleg geven.

werkt niet echt bevorderlijk, dus gaan we maar even zitten. Vlakbij staat Garry Froma, de overbuurman van Henk. Hij heeft ook even wat last van zeeziekte gehad, maar weet een prima remedie. "Vissen. Als ik vis, ben ik niet ziek. Het zijn de momenten tussendoor", grapt hij terwijl zijn paternoster weer laat zakken. Die komt in een schooltje makreel terecht, want hij haalt de ene na de andere makreel aan boord – net als de andere opstappers. Garry vertelt dat hij één of twee keer per jaar gaat makreelvissen. "Je bent er echt helemaal een dagje uit, lekker even weg van het werk en andere beslommeringen. Ontspannen doe ik ook regelmatig aan het zoete water. Samen met mijn kinderen vis ik dan onder andere met de vaste stok op witvis. Maar zeevissen, vanaf strand of boot, vind ik toch het mooiste."

VISLIEFHEBBER

Op de terugtocht richting vasteland aan het eind van de dag, worden de spullen opgeruimd en maakt iedereen zijn vis schoon. Het afval dat overboord gaat, is een gemakkelijke hap voor de meeuwen. Cor moet nog even wachten voor hij zijn vangst, samen met zijn maatje heeft hij zo'n 50 makrelen gevangen, soldaat kan maken. "De makrelen gaan eerst nog mijn roestvrijstalen rookton in. Met eikenhout stook ik een vuurtje en dan is het vervolgens een kwestie van timing. Vandaag vingen we namelijk echt alle maten makreel door elkaar. De kleinere exemplaren haal ik daarom eerder uit de rookton dan de grote, dikkere makrelen. Die laatste kunnen dan nog even langer doorgaren", spreekt de visliefhebber likkebaardend bij het vooruitzicht.

De 'good old' verenpaternoster is het aangewezen kunstas voor de makreel.